

מחרוזת כחולה

סיפור אסקימוסי

צייד זקן החליט לחתן את בנו. אך איך לבחור לו אישה טובה?

נסע ליריד, מכר חבילת עורות וקנה מחרוזות כחולות. שם אותן בשקית, אמר לבנו לרתום כלבים למזחלת ונסע.

הגיע לכפר אחד, עצר את הרכב והודיע "הי בנות! מי מכן רוצה לקבל מחרוזת כחולה?"

באו בנות וכשראו את המחרוזות הבריקו להן העיניים. והזקן מחזיק מחרוזת כחולה בידיים ואומר "אני לא נותן אותן במתנה אך גם לא מבקש הרבה. כשאתן תופרות בגדים, נשארות שאריות. תביאו לי את שאריות הפרוות שנשארו אצל כל אחת." שמחו הבנות. עבור מחרוזת כזו כדאי לתת גם פרווה שלמה. רצו לאסוף את השאריות, ממהרות. הזקן התחיל לברור את הסחורה.

"אצלך הרבה שאריות, אבל הן קטנות. ואצלך שאריות גדולות, אך מעט." הוא נתן את המחרוזת לזו שהביאה ערמה שלמה של שאריות עור גדולות. אחר כך נסע לכפר אחר, ושם הבנות כבר חיכו לו. הן פרשו את הסחורה שלהן באמצע הישוב, חתיכות עור ופרווה.

אישה שתאיר לך את כל החיים ותחמם גם את זקנתי."

הזקן הסתכל, בדק, נאנח ואמר "אכן בנות, אתן תופרות יפה, גוזרות כמו שצריך! כשתתחתנו בחרו לכם ציידים טובים, כדי שיביאו לכן עורות רבים." הוא נתן מחרוזת כמו קודם.

הזקן התכוון כבר לצאת מהישוב כשראה בחורה שעמדה בצד. המעיל שלה עשוי היה משאריות, אבל גזור ותפור יפה ובדוגמה יפה. וגם היא בעצמה בת נחמדה.

"מדוע את עומדת בצד?" שאל "לא רוצה לקבל מחרוזת?"

"רוצה גם רוצה, אך אין לי מה לתת במקומה" ענתה הבחורה בשקט "הנה רק שתי שאריות קטנות בידי, וגם אלה קיבלתי מחברות." "ואיך זה שאין לך משלך?" השתומם הזקן.

"לא" ענתה "אני שומרת על כוחותיו של אבא. כבר קשה לו לצאת לצייד."

הזקן נתן לה את המחרוזת הגדולה והיפה מכולן ונסע משם.

כראה את בנו בבית אמר לו "תאכיל היטב את הכלבים. כעת נסע יחד לשדך אתך. מצאתי לך